

Dle spisů neexistuje lístek o doručení platebního rozkazu, teprve na odvolání vyžádal si úřad návratku. Poštovní úřad oznámil 9. června 1922 k dotazu, kdy jednací číslo podané 27. února 1922 rekomando pod číslem 9059 pro Dra H. v Nýdku bylo doručeno, že dopis byl 28. února 1922 vydán příjemci pod č. rekomando 9060, k opětovnému dotazu stejného znění, že dopis byl 1. března 1922 příjemci vydán pod č. rekomanda 9060 a připojil návratku o doručení dopisu inspektora pro zemské dávky č. j. 304940-1895 podaného doporučeně pod č. 9069 (č. 9059 přeškrtnuto) pro adresáta Dra H.; návratka ta obsahuje datum 1. března 1922 přepsané z jiného původního data a jméno Dra H.

Poněvadž návratka, která je nyní ve spisech, sama o sobě vzhledem k obsahu shora uvedených dvou vyrozumění poštovního úřadu, nepodává důkazu o tom, že platební rozkaz byl doručen 1. března 1922, stl o vyrozumění poštovního úřadu a o návratce té, jakož i o podpisu na ní nebyl slyšen a nebyla mu dána příležitost, aby se o průvodech těch vyjádřil, ač ve stížnosti proti platebnímu rozkazu tvrdil, že stížnost podává v otevřené lhůtě a že mu platební rozkaz byl doručen teprve 5. března 1922 k rukou Dra H. a nikoliv jak v usnesení I. stolice z 23. března 1922 udáno — 27. února 1922 a ač k tomu obsahem návratky a oněch dvou vyrozumění dán podklad, není skutková podstata, z níž nař. rozhodnutí vychází, dostatečně vyšetřena a zjištěna, pročez dle § 6 zák. o ss bylo uznáno.

Č. 2712.

Trestní řízení policejní: Přestupek překročení policejní hodiny nemá společnou povahu s přestupkem podle § 320 trestního zákona, trestní výměra není proto vázána na trest na přestupek podle § 320 tr. z.

(Nález ze dne 1. října 1923 č. 7123.)

Věc: Jan P. v D. proti zemské správě politické v Praze o přestupek § 7. cí. nař. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vyhláškou osp-é v Ch. z 13. února 1919 bylo v obcích okresu uveřejněno nařízení min. vnitra, že pro všechna odvětví živnosti hostinské a výčepnické zavádí se uzavírací hodina jednotně v celé zemi na 10. hodinu večerní.

Veškeré zábavní podniky každého druhu, divadla, koncerty, biografy a pod. musí dle vyhlášky této končiti svá představení rovněž nejdéle o 10. hodině večerní a proti živnostníkům i proti hostům, kteří by se nedrželi tímto nařízením, bude se vši přísností trestně zakročeno.

Stl pořádal dne 19. a 20. října 1919 bez úředního povolení taneční zábavu, při níž překročil policejní hodinu přes tento zákaz až do druhé hodiny ranní a byl proto nálezem první stolice ze 6. ledna 1920 odsouzen pro přestupek § 7 cí. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. do vězení na dobu 24 hodin, kterýžto nález nař. rozhodnutím z důvodu prokázané skutkové povahy byl potvrzen.

Stížnost rozhodnutí toto pro nezákonnost nařikající nss neshledal důvodnou.

§ 7 cit. nař. ustanovuje, že přestupek nebo opomenutí zákazu politickými neb policejními úřady v jich působnosti vydaného se trestá, není-li na to určena výslovně zvláštní trestní sankce, trestem v § 11 určeným.

Trest tento jest buď peněžitá pokuta od 1—100 zl. konv. mince aneb vězení od šesti hodin do 14 dnů, dle toho, který trest se zdá býti okolnostem přiměřenějším neb účinnějším; dbáti jest však zásady, že nesmí býti na přestupky ty uložen vyšší trest, než který by bylo uložiti dle všeobecného trestního zákona, kdyby měl čin, o který jde, se posuzovati dle trestního zákona.

St-I nařiká rozhodnutí z důvodu, že proti této zásadě mu byl uložen trest vězení na místě peněžitě pokuty.

St-I porovnává totiž čin, o který jde, s přestupkem § 320 c tr. z., jehož se dopouští hostinský oprávněný k přijímání cizinců, nečiní-li předepsané oznámení těch, kdo u něho přenocují, což se trestá pouze pokutou 10 K.

Překročení policejní hodiny jest prý čin daleko menšího rázu než přestupek § 320 c tr. z. a proto neměl politický úřad uložiti trest vězení a jest prý i nař. rozhodnutí, tento trestní nález potvrzující, nezákonné.

Názoru tomuto nemohl se nss přikloniti, neboť překročení policejní hodiny, kterého se živnostník dopouští, nemá společnou povahu s opomenutím předepsaného hlášení přenocujících cizinců ve smyslu § 320 tr. z. ani s nějakým jiným přečinem neb přestupkem dle trestního zákona.

Nebylo tedy protizákonné, uložil-li žal. úřad na překročení zavírací hodiny, zvláštní vyhláškou osp-é ustanovené, trest vězení a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2713.

Nemocenské pojišťování: * Byla-li nemocenská pokladna včas zpravena o přijetí onemocnělého člena do veřejné nemocnice a neučinila-li jinaké dispoice ohledně jeho nemocenského opatření, nesmí odepřítí náhradu nákladů na nemocniční ošetření.

(Nález ze dne 1. října 1923 č. 13019.)

V ě c: Živnostenská nemocenská pokladna, zapsaná pomocná pokladna v K. proti ministerstvu sociální péče stran ošetřovacích útrat.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla stěžující si pokladna uznána povinnou nahraditi nemocnici města K. léčebné útraty vzešlé ošetřováním Arnošta T. od 20. prosince 1920 do 11. ledna 1921 penízem 642 K, poněvadž pokladna, ačkoli byla neprodleně uvědoměna o přijetí jmenovaného člena, neučinila žádného opatření o dalším způsobu léčení a nemůže tedy důvodně namítati, že její dispoiční právo bylo porušeno, neboť v podaném protestu nelze spatřovati dispoici pokladny o dalším ošetřování jejího člena.